

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. kovo 17 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – SESV 288 straipsnis – Direktyva 2001/82/EB – Bendrijos kodeksas, reglamentuojantis veterinarinius vaistus – 58, 59 ir 61 straipsniai – Informacija, kuri turi būti nurodoma ant veterinarinių vaistų išorinės pakuotės, pirminės pakuotės ir pakuotės lapelyje – Pareiga parengti informaciją visomis valstybės narės, kurioje pateikiama rinkai, oficialiosiomis kalbomis – Nacionalinės teisės nuostatos, kuriose numatyta, kad informacija turi būti rengiama tik viena iš oficialiųjų valstybės narės kalbų – Nacionalinis teismas, kuriame pareikštas ieškinys, kuriuo prašoma konstatuoti, kad valstybė narė netinkamai perkėlė Direktyvą 2001/82/EB ir kad kompetentingos valdžios institucijos turi pakeisti nacionalinės teisės aktus“

Byloje C-64/20

dėl *Ard-Chúirt* (Aukštasis teismas, Airija) 2020 m. sausio 20 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2020 m. vasario 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

UH

prieš

An tAire Talmhaíochta, Bia agus Mara,

Éire,

An tArd-Aighne,

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan (pranešėjas) ir N. Jääskinen,

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

* Proceso kalba: airių.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- UH, atstovaujamo *abhcóide* D. Mac Cíorthaigh ir *abhcóide sinsir* S. Ó Tuathail,
- Airijos, atstovaujamos M. Browne, M. Teahan ir A. Joyce, padedamų *abhcóide sinsir* C. Ó hOisín ir *abhcóide* T. O'Malley,
- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Europos Komisijos, atstovaujamos C. Cunniffe, L. Haasbeek ir F. Erlbacher,

susipažinęs su 2021 m. sausio 14 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl SESV 288 straipsnio ir 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus (OL L 311, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 27 t., p. 3), iš dalies pakeistos 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/28/ES (OL L 136, 2004, p. 58; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 34 t., p. 286; toliau – Direktyva 2001/82), 58 straipsnio 4 dalies, 59 straipsnio 3 dalies ir 61 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant UH ginčą su *Aire Talmhaíochta, Bia agus Mara, Éire* (žemės ūkio, maisto ir jūrų reikalų ministras, Airija), *Eire* (Airija) ir *Ard-Aighne* (generalinis prokuroras, Airija) dėl Airijos teisės nuostatų dėl veterinarinių vaistų ženklavimo ir pakuotės lapelio suderinamumo su Direktyvoje 2001/82 nustatytais kalbų reikalavimais.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2001/82

- 3 Direktyvos 2001/82 V dalyje „Ženklavimas ir įpakavimo įdėklas [pakuotės lapelis]“ yra, be kita ko, 58, 59 ir 61 straipsniai.

4 Minėtos direktyvos 58 straipsnio 1 ir 4 dalyse numatyta:

„1. Kompetentinga institucija turi patvirtinti veterinarinių vaistų pirminę ir antrinę pakuotes, išskyrus vaistų, nurodytų 17 straipsnio 1 dalyje. Ant pakuotės turi būti pateikta ši informacija, atitinkanti duomenis ir dokumentus, pateikiamus pagal 12–13d straipsnius ir vaisto charakteristikų santrauką, įskaitomomis raidėmis:

- a) vaisto pavadinimas, pateikiant jo stiprumą ir vaisto formą. Bendrinis pavadinimas pateikiamas, jei vaistas turi tik vieną veikliąją medžiagą arba jo pavadinimas yra išgalvotas;
- b) veikliųjų medžiagų sudėtis, išreikšta kiekybiškai ir kokybiškai dozavimo vienetu arba konkrečiame tūryje ar masėje pagal davimo formą, vartojant bendrinius pavadinimus;
- c) gamybos partijos numeris;
- d) leidimo prekiauti numeris;
- e) leidimo prekiauti turėtojo ir tam tikrais atvejais leidimo prekiauti turėtojo paskirto atstovo pavardė ir vardas arba įmonės pavadinimas arba įregistruota verslo buveinė;
- f) gyvūnų rūšys, kurioms skirtas veterinarinis vaistas; metodas ir, jei būtina, naudojimo būdas. Turi būti numatyta tuščia vieta paskirtai dozei užrašyti;
- g) veterinarinių vaistų, skirtų maistui auginamų rūšių gyvūnams, visų konkrečių rūšių gyvūnams, ir įvairių konkrečių maisto produktų (mėsos ir subproduktų, kiaušinių, pieno, medaus) karencijos laikas, įskaitant tų, kurių karencijos laikas yra lygus nuliui;
- h) aiškiai nurodyta tinkamumo data;
- i) jei reikia, ypatingos laikymo sąlygos;
- j) specialios atsargumo priemonės, susijusios su nepanaudotų vaistų arba veterinarinių vaistų atliekų šalinimu, kai taikoma, o taip pat nuoroda į bet kurią atitinkamą naudojamą surinkimo sistemą;
- k) jei reikia, nurodymai pagal 26 straipsnio 1 dalį;
- l) žodžiai „Veterinariniam naudojimui“; arba vaistų, nurodytų 67 straipsnyje, atveju – žodžiai „Veterinariniam naudojimui – išduodama su veterinariniu receptu“;

<...>

4. 1 dalies f ir l punktuose minimi duomenys pateikiami ant vaistų pirminės ir antrinės pakuočių tos šalies, kurioje jie tiekiami į rinką, kalba ar kalbomis.“

5 Direktyvos 2001/82 59 straipsnyje numatyta:

„1. Ampulių atveju, 58 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta informacija turi būti pateikiama ant antrinės pakuotės. Tačiau ant pirminės pakuotės būtina nurodyti tik šią informaciją:

- veterinarinio vaisto pavadinimą,
- veikliųjų medžiagų kiekį,
- įvedimo į organizmą būdą,
- gamybos partijos numerį,
- tinkamumo laiką,
- žymenį „Tik gyvūnams gydyti“.

2. Mažų pirminių vienadozių pakuočių atveju, išskyrus ampules, ant kurių neįmanoma pateikti informacijos, nurodytos 1 dalyje, 58 straipsnio 1, 2 ir 3 dalies nuostatos turi būti taikomos tik antrinei pakuotei.

3. Informacija, paminėta šio straipsnio 1 dalies trečiojoje ir šeštojoje įtraukose, turi būti pateikiama ant vaistų antrinės ir pirminės pakuočių kalba arba kalbomis tos šalies, kurioje jie tiekiami į rinką.“

6 Šios direktyvos 61 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Informacinį lapelį privaloma įdėti į veterinarinio vaisto pakuotę, nebent visa, šiame straipsnyje reikalaujama informacija gali būti pateikiama ant pirminės ir antrinės pakuočių. Valstybės narės turi imtis visų reikiamų priemonių, norint užtikrinti, kad informacinis lapelis būtų susijęs tik su veterinariniu vaistu, prie kurio jis pridėtas. Informacinis lapelis turi būti parašytas taip, kad būtų suprantamas visuomenei ir valstybės narės, kurioje vaistas tiekiamas į rinką, valstybine (-ėmis) kalba (-omis).“

7 Informacija, kuri turi būti pateikta šiame informaciniame lapelyje, nurodyta minėtos direktyvos 61 straipsnio 2 dalies a–i punktuose.

Reglamentas (ES) 2019/6

8 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82 (OL L 4, 2019, p. 43), 52, 53 ir 96 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(52) kad būtų sumažinta administracinė našta ir kuo labiau padidintas veterinarinių vaistų prieinamumas valstybėse narėse, turėtų būti nustatytos supaprastintos jų pakuotės ir ženklavimo pateikimo taisyklės. Tekstinės informacijos turėtų sumažėti <...>. Reikėtų imtis atsargumo priemonių, kad dėl tų taisyklių nekiltų pavojaus visuomenės ar gyvūnų sveikatai arba aplinkos saugai;

(53) be to, valstybės narės turėtų turėti galimybę pasirinkti, kokia kalba pateikti veterinarinių vaistų, dėl kurių leidimas suteiktas jų valstybių narių teritorijoje, aprašus, ženklinimą ir tekstą ant pakuotės lapelio;

<...>

(96) atsižvelgiant į pagrindinius galiojančių taisyklių pakeitimus, kurie turėtų būti priimti, ir siekiant gerinti vidaus rinkos veikimą, reglamentas yra tinkama teisinė priemonė, kuria būtų pakeista Direktyva 2001/82/EB, kad būtų nustatytos aiškios, išsamios ir tiesiogiai taikomos taisyklės. Be to, reglamentu užtikrinama, kad teisiniai reikalavimai visoje Sąjungoje būtų įgyvendinami tuo pačiu metu ir vienodai.“

9 Šio reglamento 7 straipsnyje „Kalbos“ nustatyta:

„1. Vaisto aprašas bei informacija etiketėje ir pakuotės lapelyje pateikiami oficialiąja ar oficialiosiomis valstybės narės, kurioje veterinarinis vaistas tiekiamas rinkai, kalba ar kalbomis, nebent valstybė narė nuspręstų kitaip.

2. Veterinariniai vaistai gali būti ženklinami keliomis kalbomis.“

10 Minėto reglamento 149 straipsnio pirmojoje pastraipoje nustatyta:

„Direktyva 2001/82/EB panaikinama.“

11 To paties reglamento 160 straipsnyje „Įsigaliojimas ir taikymas“ numatyta:

„Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2022 m. sausio 28 d.“

Airijos teisė

12 Direktyva 2001/82 į Airijos teisės sistemą perkelta *Rialacháin na gComhphobal Eorpach (Leigheasanna Ainmhithe), 2007* (2007 m. I. R. *Uimh 144*) (2007 m. Europos Bendrijų taisyklės (veterinariniai vaistai) (S. I. Nr. 144/2007), vėliau, panaikinus šias taisykles, *Rialacháin na gComhphobal Eorpach (Leigheasanna Ainmhithe) (Uimh. 2), 2007* (2007 m. I.R. *Uimh. 786*) (2007 m. Europos Bendrijų taisyklės (veterinariniai vaistai) (Nr. 2) (S. I. Nr. 786/2007)).

13 Pastarosiose taisyklėse numatyta, kad informacija ant veterinarinių vaistų išorinės pakuotės, pirminės pakuotės ir pakuotės lapelyje „turi būti pateikta anglų arba airių kalba“.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

14 Ieškovas pagrindinėje byloje yra *Galway Gaeltacht* (Golvėjaus regionas, Airija) kilmės Airijos pilietis, o jo gimtoji kalba – airių. Jis namuose ir darbe kalba airiškai. Visus savo oficialius reikalus jis tvarko airių kalba tiek, kiek tam yra reikiamų išteklių. Jis turi šunį, todėl jam reikia veterinarinių vaistų. Jo skundas susijęs su tuo, kad prie veterinarinių vaistų pridėta informacija buvo surašyta tik anglų kalba, o ne abiem valstybės oficialiosiomis kalbomis, t. y. airių ir anglų kalbomis, kaip to reikalaujama pagal Direktyvą 2001/82.

- 15 Šalims pasikeitus raštais, 2016 m. lapkričio 14 d. ieškovas pagrindinėje byloje pateikė *Ard-Chúirt* (Aukštasis teismas, Airija) prašymą leisti kreiptis dėl žemės ūkio, maisto ir jūrų reikalų ministro netinkamai atlikto Direktyvos 2001/82 perkėlimo į nacionalinę teisę, kiek tai susiję su šioje direktyvoje numatytais kalbos reikalavimais, teisminės peržiūros (*judicial review*). Toks leidimas jam buvo suteiktas ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas išnagrinėjo šią bylą 2018 m. liepos 24 ir 25 d.
- 16 Ieškovas pagrindinėje byloje to teismo konkrečiai paprašė konstatuoti, kad Direktyva 2001/82 į Airijos teisės sistemą buvo netinkamai perkelta ir kad Airija privalo pakeisti savo nacionalinės teisės aktus, kad šioje direktyvoje nurodyta informacija būtų parengta dviem oficialiosiomis valstybės kalbomis, t. y. tiek airių, tiek anglų kalba, kiek tai susiję su valstybės rinkai pateiktais veterinariniais vaistais, to paties dydžio šriftu abiem kalbomis ir aiškiai teikiant pirmenybę versijai airių kalba, nes ši kalba yra valstybinė kalba ir pirmoji oficialioji kalba.
- 17 2019 m. liepos 26 d. pripažinęs ieškovo pagrindinėje byloje suinteresuotumą pareikšti ieškinį, motyvuodamas tuo, kad Direktyvos 2001/82 nuostatos dėl kalbų yra aiškios, tikslios ir besąlyginės, ir konstatavęs, kad nacionalinės teisės aktai neatitinka šių nuostatų, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas vis dėlto pažymėjo, kad nuo 2022 m. sausio 28 d., t. y. nuo Reglamento Nr. 2019/6 taikymo pradžios datos pagal jo 160 straipsnį, informacija, kuri turi būti pateikta ant veterinarinių vaistų išorinės pakuotės, vidinės pakuotės ir pakuotės lapelyje, gali būti pateikta airių ar anglų kalba. Taigi minėtam teismui kilo klausimas, ar, nepaisant Sąjungos teisės pažeidimo šiuo atveju, jis turi diskreciją, leidžiančią jam netenkinti ieškinio reikalavimų, kaip tai nacionaliniam teismui leidžiama padaryti nacionalinės teisės pažeidimo atveju, ir paprašė pagrindinės bylos šalių pateikti pastabas šiuo klausimu.
- 18 Ieškovas pagrindinėje byloje teigė, kad tokia diskrecija negali būti pripažinta Sąjungos teisės pažeidimo atveju dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje numatytos teisės į veiksmingą teisminę gynybą tiesioginio veikimo bei viršenybės principų ir dėl teisinės valstybės principo.
- 19 Atsakovai pagrindinėje byloje *Aire Talmhaíochta, Bia agus Mara, Éire* (žemės ūkio, maisto ir jūrų reikalų ministras, Airija), *Éire* (Airija) ir *Ard-Aighne* (generalinis prokuroras, Airija) savo ruožtu priminė, kad net jei ieškovas, pasinaudodamas teismine kontrole, sėkmingai ginčija viešosios valdžios institucijos sprendimą, teismas, į kurį kreiptasi, gali savo nuožiūra atsisakyti imtis priemonių, kurių prašo imtis ieškovas, atsižvelgdamas į tam tikras aplinkybes, kaip antai į priemonių naudingumo nebuvimą ar žalą tretiesiems asmenims.
- 20 Nagrinėjamu atveju nauda, kurią ieškovas pagrindinėje byloje galėtų gauti dėl prašomų priemonių taikymo, yra labai ribota, nes Reglamentas 2019/6 bus pradėtas taikyti nuo 2022 m. sausio 28 d. Be to, šių priemonių taikymas galėtų paskatinti veterinarinių vaistų tiekėjus ir platintojus pasitraukti iš Airijos rinkos, atsižvelgiant į suvaržymus, susijusius su pareiga parengti informaciją airių ir anglų kalbomis, o tai turėtų rimtų pasekmių gyvūnų sveikatai ir ekonominei bei socialinei padėčiai.
- 21 Atsižvelgdamas į šiuos jam pateiktus argumentus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nori patikrinti, ar atsisakymas taikyti ieškovo pagrindinėje byloje prašomas priemones nepažeistų Sąjungos teisės.

22 Šiomis aplinkybėmis *Ard-Chúirt* (Aukštasis teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

- „1. Ar nacionalinis teismas turi diskreciją atsisakyti patenkinti reiškiamus reikalavimus, nepaisydamas savo sprendimo, pagal kurį nacionalinėje teisėje nebuvo įgyvendintas Europos Sąjungos direktyvos tam tikras aspektas, ir, jeigu teismas tokią diskreciją turi, į kokias aplinkybes reikėtų atsižvelgti naudojantis šia diskrecija ir (arba) ar nacionalinis teismas gali atsižvelgti į tas pačias aplinkybes, į kurias jis atsižvelgtų, jeigu spręstų nacionalinės teisės pažeidimo klausimą?
2. Ar Sąjungos teisės tiesioginio veikimo principas būtų pažeistas, jeigu nacionalinis teismas atsisakytų patenkinti šioje byloje reiškiamus reikalavimus, remdamasis [Reglamento 2019/6] (kurio taikymas atidėtas iki 2022 m. sausio 28 d.) 7 straipsnio įsigaliojimu, nepaisydamas to, kad nacionalinis teismas nusprendė, jog nacionalinėje teisėje nebuvo įgyvendinta Direktyvos 2001/82 61 straipsnio 1 dalyje, 58 straipsnio 4 dalyje ir 59 straipsnio 3 dalyje nurodyta pareiga, t. y. pareiga informaciją ant veterinarinių vaistų pakuočių ir jų etiketėse pateikti valstybės narės, t. y. Airijos, oficialiosiomis kalbomis – airių ir anglų kalbomis?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl priimtimumo

- 23 Savo rašytinėse pastabose Airija ir Lenkijos vyriausybė ginčija prejudicinių klausimų priimtimumą.
- 24 Airija tvirtina, pirma, kad Airija tinkamai perkėlė pagrindinėje byloje nagrinėjamas Direktyvos 2001/82, kurios tekstas yra dviprasmiškas, nuostatas, todėl šios valstybės narės sprendimas jas įgyvendinti tokiu būdu, kuris leidžia vartoti tik vieną iš oficialiųjų kalbų, priskirtinas jos diskrecijai.
- 25 Antra, iš aiškiai nurodyto šios direktyvos tikslo akivaizdu, kad iš jos kylančios teisės yra ne su kalba arba kultūra susijusios teisės, o veikiausiai teisės gauti informaciją apie veterinarinius vaistus. Tokios teisės būtų pažeistos, tik jeigu vartotojas negalėtų visiškai suprasti ant turimos pakuotės pateiktos informacijos arba ženklavimo. Vis dėlto ieškovas pagrindinėje byloje netvirtino patyręs sunkumų dėl pakuotės ar ženklavimo dėl to, kad negalėjo jų visiškai suprasti.
- 26 Lenkijos vyriausybė teigia, kad pagal Sąjungos teisę nacionaliniai teismai neprivalo tenkinti reikalavimų, susijusių su kompetentingų nacionalinių valdžios institucijų įpareigojimu keisti nacionalinę teisę taip, kad ji atitiktų Sąjungos teisę. Bet kuriuo atveju ieškinys pagrindinėje byloje turi būti atmestas. Iš tiesų, net jeigu būtų daroma prielaida, kad teisė reikalauti, jog prie veterinarinių vaistų pridėta informacija būtų pateikta airių kalba, kyla iš besąlygiškų ir pakankamai tikslių Direktyvos 2001/82 nuostatų, atsižvelgiant į šios teisės pobūdį, tai nėra teisė, kuria galima remtis prieš Airijos valdžios institucijas. Pareiga ženklinti šiuos produktus airių kalba tenka privatiems subjektams, t. y. šių produktų gamintojams ir platintojams, kurių atžvilgiu ieškovas negali remtis direktyvos nuostatomis.
- 27 Šiuo klausimu, kaip nurodė generalinis advokatas išvados 26 punkte, Airijos ir Lenkijos vyriausybės pateikti argumentai yra susiję su ieškinio pagrindinėje byloje esme. Vis dėlto argumentai, susiję su ieškinio esme, niekaip negali paveikti pateiktų klausimų priimtimumo (šiuo klausimu žr. 2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo drausmės bylą kolegijos nepriklausomumas)*, C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982, 111 punktą).

- 28 Be to, pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės aiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytas faktines aplinkybes ir teisinius pagrindus, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbumo prezumpcija (2021 m. vasario 2 d. Sprendimo *Consob*, C-481/19, EU:C:2021:84, 29 punktą). Šios svarbumo prezumpcijos negali paneigti galimybė, kad ieškovas galiausiai gali pralaimėti nacionaliniame teisme nagrinėjamą pagrindinę bylą, visų pirma jeigu Teisingumo Teismas patvirtintų tam tikrą nagrinėjamos Sąjungos teisės aiškinimą.
- 29 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, prejudicinius klausimus reikia pripažinti priimtinais.

Dėl esmės

- 30 Savo dviem klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas Teisingumo Teismo iš esmės klausia, ar SESV 288 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama nacionaliniam teismui, kuris per šiuo tikslu nacionalinėje teisėje numatytą procedūrą konstatuoja, kad valstybė narė, kurios teritorijoje jis yra, neįvykdė pareigos tinkamai perkelti Direktyvą 2001/82, atsisakyti konstatuoti, remiantis tuo, kad, kaip jam atrodo, nacionalinės teisės aktai yra suderinami su Reglamentu 2019/6, kuriuo panaikinama ši direktyva ir kuris bus taikomas nuo 2022 m. sausio 28 d., kad ši valstybė narė tinkamai neperkėlė šios direktyvos ir turi pašalinti šį trūkumą.
- 31 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal direktyvą valstybėms narėms atsirandantis įpareigojimas pasiekti joje numatytą rezultatą ir ESS 4 straipsnio 3 dalyje bei SESV 288 straipsnyje nustatyta pareiga imtis visų bendrų ar individualių priemonių, tinkamų šio įpareigojimo vykdymui užtikrinti, tenka visoms valstybių narių institucijoms, įskaitant ir teismus, jei tai priklauso jų jurisdikcijai (2016 m. balandžio 19 d. Sprendimo *DI*, C-441/14, EU:C:2016:278, 30 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija; 2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *Link Logistik N&N*, C-384/17, EU:C:2018:810, 57 punktą, taip pat 2018 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Hein*, C-385/17, EU:C:2018:1018, 49 punktą).
- 32 Nagrinėjamu atveju iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagal Airijos teisę privatiems asmenims leidžiama gauti teismo pripažinimą, kad Airija netinkamai perkėlė Sąjungos direktyvą ir privalo ją perkelti, paliekant nacionaliniams teismams galimybę atsisakyti pateikti tokį pripažinimą remiantis šioje teisėje nustatytais motyvais.
- 33 Vis dėlto šiuo klausimu reikia priminti, kad, kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas konstatavo netinkamą Direktyvos 2001/82 perkėlimą, jis turi imtis visų bendrų ar specialių priemonių, tinkamų užtikrinti, kad būtų pasiektas šioje direktyvoje numatytas rezultatas (šiuo klausimu žr. 1996 m. spalio 24 d. Sprendimo *Kraaijeveld ir kt.*, C-72/95, EU:C:1996:404, 55 punktą).
- 34 Aplinkybė, kad Airijos teisės aktai jau yra suderinami su Reglamentu 2019/6, kuris bus taikomas nuo 2022 m. sausio 28 d., negali paneigti išvados, kad šie teisės aktai nesuderinami su Sąjungos teise iki šios datos, nei juo labiau pateisinti tokio nesuderinamumo.
- 35 Iš tiesų iki to momento, kai šiuo reglamentu Direktyva 2001/82 panaikinama, jos nuostatomis užtikrinamas jų privalomas pobūdis, kol Teisingumo Teismas neįrodys jų negaliojimo (šiuo klausimu žr. 1979 m. vasario 13 d. Sprendimo *Granaria*, 101/78, EU:C:1979:38, 5 punktą ir 1989 m. rugsėjo 21 d. Sprendimo *Hoechst / Komisija*, 46/87 ir 227/88, EU:C:1989:337, 64 punktą).

- 36 Taigi tik Teisingumo Teismas išimties tvarka ir dėl imperatyvių teisinio saugumo pagrindų gali laikinai sustabdyti Sąjungos teisės normos poveikį jai prieštaraujančios nacionalinės teisės normos atžvilgiu (šiuo klausimu žr. 2016 m. liepos 28 d. Sprendimo *Association France Nature Environnement*, C-379/15, EU:C:2016:603, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 37 Tokiomis aplinkybėmis SESV 288 straipsniu draudžiama nacionaliniam teismui neatsižvelgti į valstybei narei, kurios teritorijoje jis yra, nustatytą pareigą perkelti direktyvą dėl tariamo šio perkėlimo neproporcingumo, nes jis gali būti brangus ar nenaudingas dėl netrukus taikytino reglamento, kuris skirtas šiai direktyvai pakeisti ir su kuriuo visiškai suderinama šios valstybės narės teisė.
- 38 Darytina išvada, kad pagal SESV 288 straipsnį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, konstatavęs nacionalinės teisės aktų nesuderinamumą su Direktyva 2001/82, turi patenkinti prašymą konstatuoti, kad Airija turi pareigą ištaisyti netinkamą šios direktyvos perkėlimą.
- 39 Iš viso to, kas išdėstyta, darytina išvada, kad SESV 288 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama nacionaliniam teismui, kuris per šiuo tikslu nacionalinėje teisėje numatytą procedūrą konstatuoja, jog valstybė narė, kurios teritorijoje jis yra, neįvykdė pareigos tinkamai perkelti Direktyvą 2001/82, atsisakyti konstatuoti, remiantis tuo, kad, kaip jam atrodo, nacionalinės teisės aktai yra suderinami su Reglamentu 2019/6, kuriuo panaikinama ši direktyva ir kuris bus taikomas nuo 2022 m. sausio 28 d., kad ši valstybė narė tinkamai neperkėlė šios direktyvos ir turi pašalinti šį trūkumą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

SESV 288 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiama nacionaliniam teismui, kuris per šiuo tikslu nacionalinėje teisėje numatytą procedūrą konstatuoja, kad valstybė narė, kurios teritorijoje jis yra, neįvykdė pareigos tinkamai perkelti 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus, iš dalies pakeistą 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/28/ES, atsisakyti konstatuoti, remiantis tuo, kad, kaip jam atrodo, nacionalinės teisės aktai yra suderinami su 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/6 dėl veterinarinių vaistų, kuriuo panaikinama Direktyva 2001/82, kuriuo panaikinama ši direktyva ir kuris bus taikomas nuo 2022 m. sausio 28 d., kad ši valstybė narė tinkamai neperkėlė šios direktyvos ir turi pašalinti šį trūkumą.

Parašai.